

Hodnocení diplomové práce

Název: *Potřeby adolescentů nízkoprahového klubu Oráč*

Autor: *Bc. Luděk Beneš*

Obsahovým těžištěm předložené diplomové práce je empirický výzkum, ačkoli většinu rozsahu tvoří teoretické pojednání o potřebách adolescentů z hlediska a o specifikách návštěvníků nízkoprahových zařízení pro děti a mládež (obojí z hlediska psychologie a částečně i z hlediska teorie sociální práce).

Diplomant se snažil postupovat vědecky důsledně a vytvořit si v teoretických kapitolách práce (1-3) předpoklady k smysluplnému provedení výzkumu pomocí sekundární obsahové analýzy dokumentů.

Z hlediska vnější úpravy a z hlediska formálního je práce na standardní úrovni. Autor se snaží poctivě citovat, ale místy dělá text spíše dojem určité koláže výpisků ze sekundárních pramenů (populárních pojednání a učebnic), zejména když třeba autor přehlédl, že ve starším díle renomovaného autora se objevují data, která už neplatí (s. 38) anebo když obecně hovoří o „dospívajících“ a přitom má na mysli „problémovou mládež“ (s. 45). Osobně vnímám jako problém také nedostatečné doložení druhotných citací: autor cituje renomovaného zahraničního autora, ale vůbec neuvádí originální dílo, v kterém se dá toto tvrzení najít, ale pouze cituje náš český pramen, z něhož čerpal.

Je třeba ocenit autorovu snahu o co nejvěrnější zprostředkování odborné diskuse na téma „potřeby“. Přesto se domnívám, že si vytvořil strukturu potřeb trochu zbytečně úzkou a poměrně složitou, takže nebylo snadné, aby se stala kritériem pro hodnocení výsledků šetření. Po stránce jazykové se v práci objevují určité tvaroslovné nepřesnosti, jako např. obrat „třídění“ místo obvyklého „třídění“ (s. 6) nebo „na klubu“ místo „v klubu“ (s. 57). Zarážející je, že se v práci více než 20x objevuje malé písmeno na začátku věty.

Po stránce obsahové se zdá, že autor je až příliš v zajetí aspektu sociální práce. Pohled pedagogiky volného času se sice snaží do své reflexe zapojit, ale působí to poněkud násilně. Tato jednostrannost se projevuje např. při popisu programu klubu Oráč na s. 11nn, kde definuje program pouze jako nabídku sociálních služeb bez pedagogického aspektu (i o volnočasových aktivitách se zde mluví bez souvislosti s pedagogikou). Nutno však konstatovat, že si je autor vědom tohoto deficitu, jak naznačuje už v úvodu práce, kde poukazuje na „rozpor sociální práce a pedagogiky v kontextu nízkoprahových sociálních služeb“ (s. 6). Dále je vidět, že vychází pouze z určitého pojetí psychologie, které interpretuje potřeby spíše biologicky. Naproti tomu myšlenky Fromma, Eriksona (někdy používá nesprávného způsobu psaní „Ericson“) a ostatních humanistických psychologů jakoby

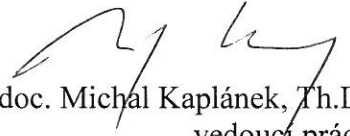
zůstávaly v pozadí. Pokud bych tedy měl hodnotit teoretické kapitoly, nelze autorovi upřít úsilí poctivě proniknout do problému. Jeho způsob prezentace názorů odborníků (psychologů) není moc přesvědčivý. Teoretické pasáže sice vykazují velké úsilí autora, ale zůstávají zčásti na povrchu.

Výzkumné šetření, které autor provedl, má originální design – dobře vytvořený „nástroj“ na základě teorie a sběr dat pomocí strukturovaného studia dokumentů. Je škoda, že autor neuvedl alespoň v příloze – třeba formou rozsáhlé tabulky – přehled (samozřejmě anonymní) o zkoumaných případech, což by umožnilo nejen ověřit jeho postupy, ale také na jeho práci navázat a pokračovat v ní.

Autorovi se podařilo dosáhnout cílů výzkumu. Dle mého soudu mohly být výsledky šetření jasněji a podrobněji zformulovány.

Z hlediska provedení šetření a poctivé přípravy na něj bych doporučil co nejlepší hodnocení; bohužel s ohledem na nedostatky teoretických kapitol a vzhledem k formálním chybám i překlepům **doporučuji** sice práci k obhajobě, ale navrhuji známku pouze **velmi dobře**.

Praha, 11. května 2012

doc. Michal Kaplánek, Th.D.
vedoucí práce